

Sygn. akt *IV U 73/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20/12/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 20/12/2018 r , znak: (...)w ten sposób, że przyznaje J. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 listopada 2018r na okres jednego roku oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 73/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 9 maja 2019 r.

Decyzją z dnia 20.XII.2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. K. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres . Na uzasadnienie decyzji wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 18.XII.2018r J. K. nie został uznany za częściowo niezdolnego do pracy.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożył J. K. i wniósł o przyznanie mu prawa do renty .

W odpowiedzi na odwołani Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się (...) Do 31 .X. 2018 r. wnioskodawca był częściowo niezdolny do pracy i posiadał prawo do renty z tego tytułu. W dniu 18.XII.2018 r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawca nie jest częściowo niezdolny do pracy . W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał zaskarżoną decyzję .

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy J. K. , w szczególności czy jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, oraz czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii.

Biegli psycholog i psychiatra w opinii łącznej rozpoznali u wnioskodawcy zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane , zaburzenia osobowości , uzależnienie od leków uspokajających .

Biegli zaopiniowali ,że wnioskodawca pozostaje nadal w leczeniu , nie doszło do remisji zarówno objawów afektywnych i lękowych .Zasadnym jest więc stwierdzić ,że jest on nadal częściowo niezdolny do pracy na okres jednego roku od 31.X.2018r / k. 13 – 17 /.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii .

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o przytoczone powyżej dowody. Opinie biegłych specjalistów są jasne, pełne, sporządzone przez osoby uprawnione i posiadające odpowiednie kwalifikacje do ich wydania. Przedmiotowe opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji medycznej. Sąd w całości podziela sformułowane w nich wnioski.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący zaskarżył decyzję organu rentowego z dnia 20.XII.2018 r. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, jest zatem ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu nadal prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i w tym też kierunku Sąd prowadził postępowanie dowodowe.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji na ogólnie dostępnym rynku pracy .

Zgodnie z treścią art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy oraz czasookresu jej powstania.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzono dowody z opinii biegłych sądowych, celem weryfikacji stanowiska lekarza orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych psychologa i psychiatry prowadzi do wniosku, że stanowisko zarówno lekarza orzecznika jak i Komisji Lekarskiej jest nieprawidłowe. Zarówno lekarz orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że wnioskodawca nie jest częściowo niezdolny do pracy. Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z opinią biegłych wnioskodawca został

uznany za nadal okresowo częściowo niezdolnego do pracy po 31.X.2018 r. Przedmiotowa łączna opinia lekarska okazała się kluczowa dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Biegli w swej opinii szczegółowo wskazali przyczyny uzasadniające uznanie wnioskodawcy za nadal częściowo niezdolnego do pracy, wskazując, iż przedmiotowa niezdolność jest uzasadniona stanem zdrowia wnioskodawcy związanym z jego stanem psychicznym . W związku z powyższym przedmiotową decyzję należało zmienić i przyznać wnioskodawcy nadal prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poczynając od dnia 1 .XI.2018 r. (tj. w pierwszym dniu po upływie uprzednio stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy) na okres jednego roku .

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Stosownie do przepisu art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, gdyż dopiero w postępowaniu sądowym opinie biegłych psychologa i psychiatry przesądziły o tym, czy wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy.